

HOOFDSTUK 24 Partnerkeuze 3 pag.

Jeugdproblemen

Als je in je jeugd op een zekere leeftijd komt, krijg je met allerlei problemen te maken. Je wist natuurlijk al lang dat er meisjes zijn, maar je gaat ze ineens anders te zien, begint er belangstelling voor te krijgen en je bemerkt zelfs dat je je aangetrokken voelt tot sommige exemplaren. Waarom, daar heb je (nog) geen idee van, maar beetje bij beetje hoor je wel het één en ander van “vriendjes”. Op zeker moment zie je ook, dat sommige van je kornuiten ineens vriendschap hebben met een “grietje” en nogal vaak samengaan met zo’n meisje, ze hebben zagezegd “verkering”. Ja en dan komt het grote dilemma, als je mee wilt doen dan moet je dus ook zien verkering te krijgen en proberen iemand te vinden die dat wil met jou! Dat nu was voor mij een ongelofelijk groot probleem. Ik leed namelijk aan een ernstige vorm van verlegenheid. Ik bloosde en als een meisje alleen al naar me keek werd ik vuurrood. Ja, dan kom je natuurlijk niet veel verder. Een paar oorzaken? Thuis was de enige vrouw m’n moeder, ik heb alleen broers en op ’t lyceum zat ik altijd in een klas met hoofdzakelijk jongens. Ik kan me nog goed één klas herinneren, daar zaten slechts drie meisjes in. Ééntje was behoorlijk mooi, maar ja daar gingen de anderen natuurlijk mee schuiven! Maar... ik kon stiekem toch wel naar haar kijken en allerlei dingen fantaseren.

Die verlegenheid heeft bij mij helaas lang geduurd. Wat ook niet meehielp was het feit dat ik na het lyceum naar de zeevaartschool ging, weer allemaal jongens. In ’t internaat: allemaal jongens! Later op de schepen: allemaal mannen. Oké, er voer wel eens een vrouw een tijdje mee: de echtgenote van de kapitein of van de “baas” (hoofdmachinist), maar daar werd ik ook niet vlotter van. Sommige van die vrouwen dachten ook nog dat ze net zo belangrijk waren als hun man! Het spreekwoord: “Een vrouw en een klip zijn de pest voor een schip”, klopte toen heel erg. Maar nu? Nu is het heel gewoon dat er vrouwen op een schip wonen en werken, zelfs bij de marine! Zouden nu alleen nog klippen slecht voor een schip zijn?

Enfin, het gevolg van één en ander was dat ik heel weinig verkering had en als ik het al had dan was het al snel uit, blijkbaar kon ik absoluut niet met meisjes omgaan!

Later

Ja, later ging het een stuk beter. Ik werd ouder en raakte eindelijk m’n verlegenheid kwijt. Maar een vrouw “voor het leven”, nee die vond ik niet! Reden? Heel eenvoudig: de vrouwen die ik leuk vond, vonden mij niks en de vrouwen die mij wel wilden, nee die vond ik weer niets. Men probeerde mij ook bepaalde typetjes aan te praten, maar wat ze voor me in petto hadden? Nee, niet mijn smaak. Ik begon enigszins moedeloos te worden. Dan maar vrijgezel, begon ik te denken, dat was niet eens zo’n slecht leven! Ik begon steeds beter te wennen aan het vrije leven, maar toch.....

Ik reisde intussen fanatiek over de aardkloot, zette overal machines neer of repareerde ze en kon op m’n gemakje allerlei exotische en niet-exotische vrouwen “bestuderen”. Ik zag dat er hele mooie, maar nog veel meer minder mooie zijn. En dan kijk je alleen nog maar naar de exemplaren van je eigen leeftijd en daaronder! Was ik te kieskeurig?

Er zijn ongeveer zes miljard mensen dus zeg maar drie miljard vrouwen op de wereld. Hoeveel daarvan zullen tussen de twintig en dertig zijn? Laten we maar aannemen één op de acht dus zo’n 12 procent. Daarvan zijn er natuurlijk al een hoop “bezet“, hebben al een partner, zijn getrouwd of zo. Laten we maar zeggen dat 90 % al een partner hebben want veel vrouwen willen niet wachten, wegens het “overschietgevaar” en trouwen al vroeg. Onder de

twintig? Ja prima, maar ik wil geen pedofiel zijn en je weet het nooit met die vrouwtjes! Ze lijken achttien en zijn veertien, want met make-up kan je veel doen!

Je kunt natuurlijk ook jagen op die 90 % getrouwde, “bezette”, vrouwen, maar ja ik wilde niet stoken in een gelukkig huwelijk! (Wel in een ongelukkig huwelijk!?)

Gaan we uit van die 10 % “vrije”. Dat zijn er altijd nog $0,1 \times 0,12 \times 3$ miljard = 36 miljoen! Nemen we alleen Nederland dan zijn dat er ongeveer $0,1 \times 0,12 \times 6$ miljoen = 72 duizend. (Nederland had toen minder inwoners). Maar.... je moet dus voor jezelf wel een keuze maken: zoek ik een buitenlandse of een landgenote!

Daar ik veel in het buitenland was zag ik van allerlei moois! Wanneer is een vrouw mooi? Ja, dát is een kwestie van smaak, “*de gustibus non est disputandum*”, over smaak valt niet te twisten, maar uitleggen hoef ik 't niet. Ik zag donders goed welke ik wel en niet wilde. In het Verre Oosten, waar ik nogal eens rond doolde zag ik van allerlei moois. In Singapore en Maleisië zag ik wel de mooiste dames rondlopen. Het waren “kruisingen” tussen Chinezen en Maleisiërs. Ongelofelijk mooi, met amandelvormige ogen, prachtige huid en haren, mooi gevormde, nou ja je begrijpt wel wat ik bedoel. In Japan waren ook mooie vrouwtjes maar het percentage “mooie” lag veel lager. Wel zijn die vrouwen daar erg lief, volgens mij heb je daar als man een goede vrouw aan. Want mooi is zeker niet het enige criterium, maar daar ga je pas later aan denken (als het te laat is?)!

India? Ook heel mooi. Op zeker moment kwam ik daar in contact met een “model”, een mannequin. Ik werkte aan een machine in een textiel fabriek in Ahmedabad, in Gujarat en woonde in het guesthouse van de fabriek. Op een middag werd ik haar gewaar. Ik ging lunchen in het guesthouse en ontmoette daar een ongelofelijk mooi slank vrouwtje, met een prachtige naam ”Heather Peacock”, Heide Pauw! Ik was meteen weg van haar. Ze was geen puur Indiase, ze was zoals ze het zelf noemde “Eurasian”, dus van gemengd bloed. Ook haar ouders waren “Eurasians”, ze had dus Engelse grootouders. We hebben samen gegeten, gingen samen naar de bioscoop, maar ze had één enorme handicap: haar moeder (een stuk minder mooi trouwens) was er altijd bij en ging overal mee naar toe. Uiteindelijk was die textielmachine daar klaar! Jacob ging naar huis en 't is niks geworden tussen Heather en mij. Jammer? Wie zal het zeggen!

Enige van m'n collega's waren intussen met buitenlandse vrouwen gaan schuiven, maar dit gaf dermate grote problemen, dat ik intussen half en half besloot me toch maar op die 72 duizend landgenotes te “werpen”. Rekenen we verder dan zit er tussen die 72 duizend vrije vrouwen van tussen de twintig en dertig natuurlijk veel kaf onder het koren. Te dik, te dun, te weinig of te veel Nou ja noem maar op. Laten we zeggen dat 10 % mooi genoeg was, dan blijven er nog, zeg maar 7000 over! Maar... ik wil een blondine! Donker ben ik zelf wel! Hoe hoog zou het percentage blondines in Nederland zijn? 'n Procent of dertig? Dan blijven er nog maar tweeduizend over. Echte blondines? Nog minder! De schrik sloeg me om het hart! En.... bij het zoeken in Nederland kwamen onmiddellijk weer die oude problemen weer terug. Die mij leuk vonden, vond ik niet leuk en die ik helemaal zag zitten, ja die zagen het met mij niet zitten enz. enz.! Het aantal “kandidaat echtgenotes” werd steeds kleiner. “Geen hand vol maar een land vol” zei m'n vader. Ja, ja!

Ik leefde weer geduldig verder, zoals ik altijd gedaan had en maakte er geen probleem van! Ik zou wel zien, reisde ontzettend veel, was veel in Afrika, later in Zuid Amerika en de Great United States. Één ding wist ik zeker, liefst geen Amerikaanse, er is zelfs een lied over, gezongen door een Amerikaan! “American woman, stay away from me!” Ik zag best mooie vrouwen, maar m'n hele leven naar zo'n kinderstemmetje en dat Amerikaanse geknauw te luisteren, dat leek me niets, hoe mooi sommige vrouwen daar ook waren. Nou ja, dat is natuurlijk wel érg generalistisch gedacht! Zo'n kindstem hebben ze zeker niet allemaal en de mooiste zangstemmen, vind ik, heb je in de USA! Neem maar Doris Day en Peggy Lee! En Ella en Barbara en Sarah Vaughan! Die konden zingen!

Intussen werd ik wel ouder en ouder. “Men” begon voorzichtig vragen te stellen, je kent dat wel. Ik besloot me er niets van aan te trekken! Als niemand mij wil, dan blijf ik toch alleen? Hoewel de eenzaamheid wel eens aan me knaagde, had ik een best leven! Ik wilde de wereld zien en kreeg volop m'n zin. Ik had een leuk appartementje en een beste auto, verdiende redelijk. Oké, helemaal happy was ik niet, maar het kon slechter!

Maar... hoe liep 't nou toch met me af? Heel goed! Op zeker moment kwam er een vanzelf een oplossing voorbij drijven en... ik pakte hem op. Iemand vroeg me getuige te zijn op zijn huwelijk. Hij zou gaan trouwen met een buitenlandse. Ik dacht niet lang na en zei “ja” op z'n verzoek. Waarom niet, trouwerijtje, barbecue in de tuin, drank enzovoort, 't leek me best leuk! En dus, op de grote dag, daar ging ik in m'n beste pak. En..... je raadt het al. Daar op die trouwerij ontmoette ik een lief blond mooi jong vrouwtje! Haar stem zei niets, maar haar ogen des te meer! Iedereen was er op tegen, maar een jaar later waren we getrouwd. Het is niet eenvoudig voor haar, ik ben een stuk ouder en een soort “prof Kregel”, maar..... we hopen nog lang en gelukkig verder te leven!.....